Дивний образе таємний,
Що негадано-нежданo
Із далека — із незнана
У кімнату цю принісся
І спинився на стіні,
Я прохаю нелукаво —
Од лукавого, од злого,
Од недоброго усього
Ти присутністю своєю
Цю родину бережи,
А найбільше бережи ти
— Наймолитвенніше прошу —
Тую дівчину хорошу,
У котрої на колінах
Задрімало дві коси.

Прага, 1929